

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er ganske enig med hr. Søren Søndergaard, og også i det, som Uffe Østergaard har givet udtryk for i Weekendavisen. Der er bestemt ikke nogen modsætning mellem det og så det, jeg har sagt her i min ordførertale. Når jeg specielt fremhævede jøderne, er det, fordi der i dag rent faktisk er mange – jeg tror også, fru Susanne Clemensen var inde på det – der især på Internettet benægter holocaust og specielt gør det med hensyn til, at det var jøderne, der blev udryddet.

Men hr. Søren Søndergaard og jeg er ikke uenige. Jeg synes, lige så vel som sigøjnerne blev udryddet, lige så vel som der også var kommunister, der blev det, at det er vigtigt at få alle aspekter frem med hensyn til de nazistiske udryddelser, der fandt sted under Anden Verdenskrig. Og det er selvfølgelig en klar opgave for centret også at belyse de temaer, som ikke er særlig velbelyst, heller ikke herhjemme og heller ikke i f.eks. det undervisningsmateriale, som hidtil har været udgivet om emnet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne hjerteligt for en engageret, helhjertet og enstemmig tilslutning til lovforslaget. En sådan engageret og helhjertet tilslutning er jo en virkelig fordel for centret i dets videre arbejde. Der er bred politisk opbakning.

Centret er jo i gang. Det blev oprettet ved et aktstykke i maj sidste år og startede sin virksomhed den 7. september sidste år. Direktøren er tiltrådt pr. 1. januar, og centret er jo derfor i gang, og det møde om holocaustproblemer, der foregår senere på måneden, vil jo så få en god dansk deltagelse på ministerniveau, men også på centerniveau.

Endnu er centret ikke fysisk etableret i egne lokaler. Der arbejdes med at etablere et bofællesskab med Det Danske Center for Menneskerettigheder. Det siger sig selv, at de to centre skal fungere selvstændigt, uafhængigt, men jeg tror også, at det er indlysende, at man ved at varetage en række administrative og tekniske funktioner i fællesskab kan opnå nogle betydelige fordele for begge centre. Det er en tanke, der arbejdes videre med, og forhåbentlig vil vi kunne finde en løsning, som er tilfredsstillende for begge centre, og som kan befugte arbejdet i begge centre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Sanktioner, renter, tilbagebetaling m.v.).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 17/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrlund (S):

Da vores ordfører på den her sag, hr. Ole Vagn Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg på Socialdemokratiets vegne fremføre følgende:

Socialdemokratiet er meget tilfreds med, at der nu med det her lovforslag lægges op til en mere rimelig sammenhæng mellem forseelse og sanktioner i a-kasse-systemet. Det skal naturligvis ses i sammenhæng med, at Socialdemokratiet mener, at nogle af de nugældende sanktioner ikke står i et rimeligt forhold til visse forseelser. Det er vores opfattelse, at det arbejde, der er gået forud for dette lovforslags fremsættelse, på udmærket vis har fået kortlagt og er fremkommet med forslag til løsning af de fleste problemer, der har været i forbindelse med arbejdsløshedsforsikringslovens § 87.

Vi havde jo her i Tinget en forespørgselsdebat i foråret 1998 om sanktionerne og visse retssikkerhedsmæssige aspekter ved a-kasse-systemet, og her er det Socialdemokratiets opfattelse, at de af ministeren foreslåede ændringer imødekommer flere af de kritikpunkter, som fremkom under forespørgselsdebatten, hvad angår sanktionerne.